

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 14. listopada 2015. [\[Multimedia\]](#)

Obećanja dana djeci

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Kako su vremenske prognoze za danas pomalo bile nesigurne i predviđala se kiša, ova se audijencija odražava istodobno na dva mjesta: ovdje na Trgu i u dvorani Pavla VI. gdje 700 bolesnika prati audijenciju na velikim video zaslonima. Svi smo povezani i pozdravimo jedni druge pljeskom.

Snažna je Isusova riječ danas: "Jao svijetu od sablazni!". Isus je realan i kaže: "Neizbježno dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan" (Mt 18, 7). Želim prije početka kateheze, u ime Crkve, zamoliti vas za oprostjenje za sablazni koje su se u posljednje vrijeme dogodile i u Rimu i u Vatikanu, molim vas za oprostjenje.

Danas ćemo razmišljati o jednoj vrlo važnoj temi: obećanjima koja dajemo djeci. Ne govorim toliko o obećanjima koja dajemo tu i tamo, tijekom dana, da bi im udovoljili ili ih udobrovoljili (možda i uz poneki nevini mali trik: dat ću ti bombon i slična obećanja...), da u njima probudimo volju da budu marljivi u školi ili da ih odvratimo od kakvog hira. Govorim o drugim, važnijim obećanjima koja su presudna za njihova očekivanja od života, za njihovo povjerenje u ljude, za njihovu sposobnost shvaćanja Božjeg imena kao blagoslova. To su obećanja koja im mi dajemo.

Mi odrasli smo spremni govoriti o djeci kao o obećanju života. Svi kažemo: djeca su obećanje života. Lako nas obuzme i ganuće kada kažemo mladima da su naša budućnost, to je istina. Ali se, ponekad, pitam jesmo li isto tako ozbiljni s njihovom budućnošću, s budućnošću djece i s budućnošću mladih! Pitanje koje si moramo češće postaviti glasi: koliko su iskrena obećanja koja dajemo djeci, donoseći ih na naš svijet? Donosimo ih na svijet i to je jedno obećanje. A što im to obećavamo?

Prihvatanje i briga, blizina i pažnja, povjerenje i nada, sve su to ujedno temeljna obećanja, koja se mogu sažeti u jedno obećanje: ljubav. Mi obećavamo ljubav, to jest ljubav koja se izražava u

prihvaćanju, brizi, blizini, pažnji, povjerenju i nadi, ali veliko obećanje je ljubav. To je najpravičniji način na koji se prihvaća ljudsko biće koje dolazi na svijet i svi mi to učimo, još i prije nego smo toga svjesni. Volim kada mi očevi i majke, dok prolazim između vas, donesu malog dječaka, malu djevojčicu pa pitam: "Koliko je dijete staro?", a oni odgovore: "Tri, četiri tjedna... tražim Gospodinov blagoslov!" I to se zove ljubav. Ljubav je obećanje koje muškarac i žena daju svakom djetetu: još od kada je začeto u srcu. Djeca dolaze na svijet i očekuju da će imati potvrdu toga obećanja: očekuju to na potpun, povjerljiv, nevin način. Dovoljno ih je pogledati: u svim narodima, u svim kulturama, u svim životnim prilikama! Kada se dogodi suprotno, djeca bivaju ranjena nekom "sablazni", nepodnošljivom sablazni, koja je to teža što nemaju sredstva da je opišu i izraze. Ne mogu shvatiti što se događa. Bog bdiye nad tim obećanjem, od prvog trenutka. Sjećate li se što kaže Isus? Anđeli djece gledaju lice Božje i Bog nikada ne gubi djecu iz vida (usp. Mt 18, 10). Jao onima koji izdaju njihovo povjerenje, jao njima! Njihovo pouzdano prepuštanje našem obećanju, koje nas obvezuje od samog početka, naš je sud.

Želim još nešto dodati, s velikim poštovanjem prema svima, ali također s velikom otvorenosću. Njihovo se spontano pouzdanje u Boga ne bi smjelo nikada povrijediti, osobito kada se to događa zbog stanovite (manje ili više nesvjesne) preuzetosti u kojoj se postavljamo na njegovo mjesto. Nježni i tajanstveni odnos Boga s djetetovom dušom ne bi se smio nikada povrijediti. To je stvarni odnos, kojeg Bog želi i kojeg Bog čuva. Dijete je spremno od samoga rođenja osjetiti se ljubljenim od Boga, ono je spremno na to. Tek što je kadro osjetiti da je ljubljeno zbog sebe samog, dijete također osjeti da ima jedan Bog koji voli djecu.

Tek što su rođena, djeca počinju primati na dar, zajedno s hranom i brigom, potvrdu duhovnih kvaliteta ljubavi. Djela ljubavi se ostvaruju kroz dar osobnog imena, zajednički jezik, poglede pune ljubavi, vedre osmjehe. Tako ona uče da ljepota odnosa među ljudskim bićima cilja na našu dušu, traži našu slobodu, prihvaća različitost drugoga, priznaje ga i poštuje kao sugovornika. Drugo čudo, drugo obećanje: mi – očevi i majke – darujemo se tebi, da bismo ti darovali tebe samog! I to je ljubav, koja donosi iskru Božje ljubavi! Ali vi, očevi i majke, imate tu Božju iskru koju dajete djeci, vi ste oruđe Božje ljubavi i to je lijepo, lijepo, lijepo!

Jedino ako djecu gledamo Isusovim očima možemo doista shvatiti u kojem smislu, braneći obitelj, štitimo čovječanstvo! Točka gledišta djece je točka gledišta Sina Božjega. Sama Crkve, na krštenju, djeci daje velika obećanja, kojima obvezuje roditelje i kršćansku zajednicu. Neka sveta Isusova Majka – po kojoj je Sin Božji došao k nama, ljubljen i rođen kao dijete – učini Crkvu sposobnom da slijedi put svoga majčinstva i svoje vjere. A sveti Josip – pravednik, koji ga je prihvatio i štitio, hrabro iskazavši poštovanje Božjem blagoslovu i obećanju – neka sve nas učini sposobnima i dostojnima primiti Isusa u svakom djetetu koje Bog šalje na zemlju.

Apel Svetog Oca

U subotu 17. listopada obilježava se Svjetski dan borbe protiv siromaštva. Tim se Danom želi potaknuti veće napore za suzbijanje krajnjeg siromaštva i diskriminacije, te zajamčiti da svatko

može u punini ostvarivati svoja temeljna prava. Svi smo pozvani prigrčiti tu nakanu, kako bi Kristova ljubav doprla i pridigla najsiromašniju i najnapušteniju braću i sestre.